

[Udenrigsministeren]

Det siger sig selv, at for et land som Danmark af en, skal vi være flinke og sige forholdsvis begrænset størrelse og med en stærk afhængighed af udvekslingen med omverdenen må det være et mål i sig selv at fremme udviklingen af et internationalt samfund, et internationalt samfund, der bygger på retsregler og på ordnet samarbejde, og netop vores medlemskab af FN og FN's mange forskellige særorganisationer er en helt naturlig hovedvej til at nå dette mål. På den baggrund og også på baggrund af Sovjetunionens mere åbne politik, som vi ser den i forholdet til FN, er det da forståeligt, at også regeringen er bekymret over, at USA i de senere år har ændret holdning til FN. Vi har sagt til vores amerikanske venner – både direkte og i internationale sammenhænge – at vi finder, at det også må være i USA's egen interesse ikke at isolere sig fra arbejdet i FN, det så meget mere på et tidspunkt, hvor Sovjetunionen som nævnt viser øget interesse for verdensorganisationen.

Så vil jeg endelig sige i anledning af fru Lone Dybkjærs bemærkninger om ulandenes militærudgifter, at her har Danmark rent faktisk i en årrække taget initiativ i FN til en drøftelse af spørgsmålet om konventionel nedrustning i den ramme, og vi håber, at en særlig arbejdsgruppe i FN, for øvrigt under dansk formandskab, vil kunne fremlægge en rapport om konventionel nedrustning med henblik på behandling af dette vigtige spørgsmål på FN's tredje ekstraordinære generalforsamling i juni.

Lasse Budtz (S):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg er enig med udenrigsministeren i hvert fald på ét punkt, idet også jeg synes, at fru Lone Dybkjærs tale var aldeles glimrende. Det var, som om vi fik en ny model ind i de udenrigspolitiske debatter, og det var meget rart at lytte til – måske især i dag.

Jeg vil også gerne takke udenrigsministeren for de venlige ord, som demonstrerede, at vi måske alligevel ikke er så forfærdelig langt fra hinanden i spørgsmålet om den holdning, Vesten bør indtage til de sovjetrussiske udspil. Vi bør jo nemlig være positive og prøve at undersøge dem, og det bekræftede ministeren faktisk at han var enig i, men jeg synes ikke, at den praktiske politik har demonstreret det, hverken fra den danske regerings side eller fra Vesten i bred almindelighed. Tværtimod har man ladet

Sovjet løbe med mange gode forslag, som med stor rimelighed kunne have været fremsat fra vestlig side, f.eks. spørgsmålet om nedskæring af konventionelle våben, oprettelse af zoner, defensive systemer og meget andet. Men all right, vi kan måske komme videre ad den vej.

Jeg er enig i, at det er en stor tilfredsstillelse, at det netop er FN, som har været formidler af den fredsaftale, som underskrives i dag i Genève, og det er vi enige om i partiet af den simple grund, at vi tillægger FN meget stor vægt, men at det er meget sjældent, FN har haft reel politisk indflydelse.

Så vil jeg gerne sige – foranlediget både af ministerens og af hr. Bjørn Elmquists bemærkninger om det europæiske samarbejde – at i Socialdemokratiet er vi absolut enige i, at der bør være et udvidet socialdemo . . . , undskyld, et udvidet europæisk samarbejde – det skulle gerne være socialdemokratisk, det er der ingen tvivl om, og det bliver det vel også i stigende omfang.

At Europa bør påtage sig en større rolle, et større ansvar og en større indflydelse, derom er vi ikke i tvivl, og derved nærmer vi os f.eks. de bemærkninger, hr. Bjørn Elmquist kom med.

Vi er langtfra sikre på, at WEU, Den Vestlige Union, er midlet. Vi er tilbøjelige til at tro, at den splitter mere, end den samler. Vi har mere sympati for EPS-organisationen eller -modellen. Men vi glæder os ligesom hr. Bjørn Elmquist over, at Den Øverste Sovjet aflægger besøg i Europarådet, og uden at jeg på nogen måde vil drage linier fra den ene problemstilling til den anden, kunne vi måske se den gamle opfattelse af, at Europarådet var et koldkrigsinstrument, afskaffet. Ad den vej kunne man måske også få den tilfredsstillelse at se Finland som medlem af Europarådet, og det synes jeg ville være rart, sådan at de nordiske lande kunne samles i et samarbejde også dér.

Så vil jeg sige til hr. Jens Thoft, at der er ingen tvivl om Socialdemokratiets holdning til NPG-mødet i Kolding og til spørgsmålet om atomvåben – de små atomvåben, de taktiske våben og kortdistancevåbnene. Vi mener, de skal forhandles bort jo hurtigere jo bedre, og vi vil ikke være med til en modernisering eller en føring up to date.

Så blot til sidst: Regeringen har jo fremsat et dagsordensforslag. Jeg vil gerne helt klart sige, at efter Socialdemokratiets mening er dette for-